

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.12.2007
KOM(2007) 828 endelig

ÅRSRAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om medlemsstaternes bestræbelser i 2006 for at opnå en bæredygtig balance mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder**

{SEK(2007) 1703}

{SEK(2007) 1704}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Resumé af medlemsstaternes årsrapporter	3
2.1.	Beskrivelse af fiskerflåderne i relation til fiskeriet	3
2.2.	Fiskeriindsatsreducerende ordningers indvirkning på kapaciteten	6
2.3.	Overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne	8
2.4.	Flådeforvaltningsordningens styrke og svagheder	8
3.	Overholdelse af reglerne for forvaltning af fiskerikapacitet Overordnede resultater ..	9
3.1.	Resultater for kontinentalflåden (ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)	9
3.2.	Resultater for de fiskerflåder, der er registreret i EU's fjernområder	10
4.	Kommissionens konklusioner	10

1. INDLEDNING

Ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 2371/2002¹ og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1438/2003² skal medlemsstaterne hvert år inden den 1. maj forelægge Kommissionen en rapport om deres bestræbelser i det foregående år for at opnå en bæredygtig balance mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Medlemsstaternes rapporter findes på Europa-webstedet³. På grundlag af disse rapporter og dataene i EF-fiskerflåderegistret⁴ udarbejdede Kommissionen et resumé for 2006, som blev forelagt for Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og for Komitéen for Fiskeri og Akvakultur. Denne rapport, som er et resumé af medlemsstaternes rapporter, forelægger Kommissionen nu for Rådet og Europa-Parlamentet sammen med et teknisk bilag og udtalelserne fra ovennævnte komitéer. Bilaget indeholder detaljerede bemærkninger om kapacitetsforvaltning⁵ og tabeller og diagrammer, der viser de generelle tendenser i EU's fiskerflåde og medlemsstaternes overholdelse af tilgangs/afgangsordningen. Endvidere indeholder Europa-webstedet følgende oplysninger på engelsk:

- detaljerede resultater om de enkelte medlemsstaters overholdelsesniveau
- resultaterne i hvert af EU's fjernområder
- medlemsstaternes rapporter.

2. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES ÅRSRAPPORTER

I år var der kun 12 medlemsstater, der indsendte deres rapporter til tiden. Syv rapporter blev indsendt mellem to uger og to måneder for sent. Det Forenede Kongerige indsendte først sin rapport den 31. oktober 2007, hvilket var for sent til, at dens indhold kunne indgå i Kommissionens rapport. Trods forsinkelserne fremlagde Kommissionen den sammenfattende rapport for ovennævnte komitéer den 31. juli 2007. Selv om mange medlemsstater fulgte retningslinjerne for rapporten, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 1438/2003, skal det tilføjes, at de indsendte oplysningers kvalitet ikke altid var gode nok til at kunne bruges i denne rapport.

Rapporten sammenfatter medlemsstaternes beskrivelse af deres fiskerflåder, virkningerne af de eksisterende ordninger for reduktion af fiskeriindsatsen, medlemsstaternes overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og svagheder og styrke ved deres flådeforvaltningsordninger.

2.1. Beskrivelse af fiskerflåderne i relation til fiskeriet

Medlemsstaterne gav en generel beskrivelse af deres flåder baseret på opdelingen i forskellige kategorier. Visse medlemsstater bibeholdt den gamle FUP IV-fartøjskategorier. Andre

---

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59-80).

² Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003 (EUT L 204 af 13.8.2003, s. 21-28).

³ http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25-35).

⁵ Efter den reform af den fælles fiskeripolitik, der blev vedtaget i december 2002, forvaltes fiskerflåderne efter en generel regel om, at ny kapacitet - udtrykt i tonnage og maskineffekt - som tilgår flåden, ikke må være større end den kapacitet, der udtages af flåden.

anvendte kombinationer af fiskeredskaber, fartøjskarakteristika, målarter, fangstpladser eller mere generelle grupperinger af fiskerfartøjer efter type eller aktivitet. Mange medlemsstater rapporterede, at deres ikke-industrielle kystfiskerflåde (som udgør over 80 % af EU's fiskerflåde) spiller en stor samfundsøkonomisk rolle i kystsamfundene og derfor fortjener særlig opmærksomhed. Rapporterne fra Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Litauen, Malta og Slovenien indeholdt ingen pålidelig vurdering af flådekapacitet i relation til de disponible ressourcer. Medlemsstaternes rapporter afspejler generelt en hel del optimisme. Ifølge rapporterne er der balance mellem EU-flåden og ressourcerne, bortset fra visse særlige tilfælde. Kommissionen deler, som det vil blive forklaret senere, ikke denne opfattelse.

Belgien: En undersøgelse viste, at det var ønskeligt med en flådereduktion på 10 000 kW i 2006. Eftersom det er fiskerfartøjer med en maskineffekt på over 221 kW, der udnytter størstedelen af kvoterne, skulle der først og fremmest fjernes kapacitet fra denne fartøjskategori. Det endelige resultat var, at der blev ophugget seks større og tre mindre fartøjer i 2006, hvilket gav en kapacitetsreduktion på 9 %. Der forventes en yderligere reduktion på op til 10 % på kort sigt.

Danmark: Der blev anvendt en økonomisk model til beregning af det mindste antal fartøjer, der skulle til for at opfiske de tildelte kvoter i 14 fartøjskategorier i henhold til forordningen om dataindsamling⁶. Antallet af havdage for disse fartøjer blev sat til det højst mulige antal pr. år. Modellen afslørede overkapacitet af forskelligt omfang i hver kategori i forhold til bestandenes nuværende tilstand. På lang sigt var der dog underkapacitet for visse kategorier. Resultatet er særdeles afhængigt af den nuværende TAC/kvotesituation og det tilladte antal havdage pr. fartøj.

Tyskland: Der blev anvendt en kvalitativ biologisk metode til at undersøge balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder pr. fartøjskategori. Ved hjælp af denne metode vurderedes det, om kapacitetstendensen i hver fartøjskategori var i tråd med forekomsten og befiskningen af de vigtigste relevante bestande. Ligesom i 2005 lykkedes det også i 2006 at få bragt den tyske flådes kapacitet lidt ned (5 % i GT, 4 % i kW) uden offentlig støtte.

Estland: Der blev i 2006 ikke indført nye flerårige forvaltnings- og genopretningsplanen i Østersøen og i det NAFO-regulerede område. Den estiske flåde skal tilpasse sig TAC-nedskæringerne for torsk i Østersøen og NAFO-genopretningsplanen.

Grækenland: Der blev fortsat ydes offentlig støtte til at finansiere kapacitetsreduktion i 2006. Den samlede kapacitetsreduktion (1 183 GT og 8 926 kW) skyldes næsten udelukkende offentlige støtte. Langt størstedelen af den græske fiskerflåde består af ikke-industrielle kystfiskerfartøjer, der anvender mange forskellige fiskeredskaber.

Spanien: Spanien fortsatte med at anvende offentlige midler til at reducere flådekapaciteten. Spanien ophuggede over 11 000 GT i 2006. Flåden forvaltes ved hjælp af separate fartøjskategorier ligesom under FUP IV.

Frankrig: Det franske kontinentalflådes kapacitet blev ligesom i 2005 reduceret med yderligere ca. 2 % både i tonnage og maskineffekt. Rapporten sammenfatter de

---

⁶ Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001 (EFT L 222 af 17.8.2001, s. 53-115).

forvaltningsforanstaltninger, såsom TAC'er og kvoter, der blev truffet i årets løb på diverse internationale og nationale planer.

Irland: 2005-oplægningsprogrammet for den flåde, der fisker efter hvidfisk, videreførtes i 2006 og resulterede i en reduktion på 10 % for denne fartøjskategori. Ordningen videreføres med henblik på at opnå en reduktion på 45 %. Rapporten omhandler også en sektorstyret omstrukturering af den pelagiske flåde.

Italien: Den italienske flådes kapacitet blev yderligere reduceret gennem offentligt støttet ophugning. I 2006 blev der oplagt 137 fartøjer med en samlet tonnage på 7 267 GT og en samlet maskineffekt på 27 016 kW. Ifølge den italienske rapport stabiliserede det gennemsnitlige antal fiskedage sig på 134, hvilket var samme antal som i 2005, efter en markant nedgang i tidligere år.

Cypern: I 2006 blev der ophugget fem polyvalente fartøjer med offentlig støtte under en oplægningsordning for 2004-2006. Der blev i 2006 opnået en betydelig reduktion af flådekapaciteten, idet den største cypriotiske fiskertrawler blev eksporteret til USA. Denne trawler udgjorde omkring en tredjedel af den cypriotiske flådekapacitet, og dens eksport repræsenterede 87 % af den samlede kapacitetsreduktion i 2006 i GT.

Letland: For højsøfiskerflådens vedkommende anses fiskerimulighederne for at være tilstrækkelige til at sikre fuld beskæftigelse. I Østersøen (inkl. Rigabugten) blev de største fangster af torsk, brisling og sild taget af fartøjer på over 24 m. Over halvdelen af torskefangsten blev taget af fartøjer på 24-40 m. Disse fartøjer har derfor meget stor indvirkning på torskebestandene i Østersøen.

Litauen: I 2006 blev der slettet fem fartøjer i registret. I samme år gav den kapacitet, der blev taget ud uden EF-støtte, plads til seks nye fartøjer.

Malta: Flåden består af fuld- og deltidsfartøjer. Der er fortrinsvis tale om en ikke-industriell flåde. Generelt var de sæsonbestemte udsving og fiskerimønstrene de samme i 2006 som i tidligere år, og der var for intet fiskeri tegn på stigende fiskeriindsats. Fangsterne af atlantisk tun lå et godt stykke under ICCAT-tildelingen til Malta.

Nederlandene: Kutterflådens kapacitet har ikke fulgt den nedadgående tendens for rødspætte- og tungebestandene. For den resterende del af flåden anses den nuværende kapacitet for at passe til fiskebestandenes situation. 2006 var et relativt roligt år for den nederlandske flåde.

Polen: Set ud fra et økonomisk synspunkt har torsk central betydning for de polske fiskere, men der forventes ikke nogen markant forbedring i biomassen for denne art i løbet af de næste fem år. Den polske flådes kapacitet er blevet reduceret gennem endelig udtagning med offentlig støtte: der er udtaget 18 840 GT og 54 500 kW svarende til en kapacitetsreduktion på henholdsvis 39,8 % og 36 % i forhold til situationen pr. 1. maj 2004.

Portugal: I 2006 registreredes en betydelig reduktion i såvel fartøjsantal som fiskerikapacitet sammenlignet med 2005. Reduktionen var større i fartøjsantal (4,4 %) end i bruttotonnage (0,72 %) eller maskineffekt (0,2 %).

Slovenien: Fiskerflåden var i 2006 plaget af vedvarende strukturproblemer, bl.a. fordi flåden er forældet og utilpasset, fordi fiskeriet er sæsonbetinget, og fordi der er stor sandsynlighed

for, at fiskebestandene vil gå yderligere tilbage. Fiskeriet påvirkes også af, at landets havfiskeriområde kun er på ca. 180 km².

Finland: Antallet af fartøjer i den finske flåde og den finske flådes kapacitet blev i 2006 reduceret for alle fartøjskategorier på nær én. Sammenlignet med startniveauet pr. 1. januar 2003 har der været en reduktion på 17 % i GT og 11 % i kW.

Sverige: Ca. 40 % af landingerne i Sverige fandt sted på østkysten, men værdimæssigt blev 60 % af fangsterne landet på vestkysten, ca. 30 % på sydkysten og kun 10 % på østkysten. Store pelagiske trawlere på over 24 m, demersale trawlere på over 12 m og fiskerfartøjer på under 12 m med passive fiskeredskaber tegner sig værdimæssigt for størstedelen af landingerne.

2.2. Fiskeriindsatsreducerende ordningers indvirkning på kapaciteten

Medlemsstaterne berettede om diverse genopretningsforanstaltninger og indsatsbegrænsende ordninger for 2006. De vedrørte især fiskeri i Kattegat, Nordsøen og Skagerrak, vest for Skotland, den østlige del af Den Engelske Kanal, Det Irske Hav, Biscayabugten, Det Cantabriske Hav og den vestlige del af Den Iberiske Halvø samt Østersøen. Generelt fremgår det ikke klart af medlemsstaternes rapporter, om fiskeriindsatsordninger har været eller bliver et effektivt middel til at skabe bæredygtig balance mellem kapacitet og ressourcer. Kommissionen mener, at de samlede resultater hvad angår flådestørrelse er meget utilfredsstillende, og at der bør gøres en større indsats.

Belgien: Fiskerflåden var omfattet af ordningen i bilag II⁷ og ordningen for de vestlige farvande. Det samlede antal havdage for hele flåden blev ikke overskredet, da visse fartøjer ikke udnyttede det antal dage, de havde fået tildelt. Selv om antallet af havdage blev skåret ned, blev de disponible kvoter blev underudnyttet. De disponible fiskerimuligheder for kammusling blev næsten udnyttet fuldt ud. I ICES-underområde VIII var fiskeriindsatstildelingen dog utilstrækkelig, og det var nødvendigt at gennemføre en omfattende udveksling af kvoter med Nederlandene.

Danmark: I tråd med bilag II og som led i genopretningsplanen for torsk blev antallet af fartøjer reduceret med 149. Det drejede sig i alt om 3 676 GT eller 4 % af den samlede kapacitet. I 2006 fiskede 652 fartøjer med redskaber omfattet af forordningen om havdage mod 697 i 2005, hvilket svarer til en reduktion på 6 %. I 2006 anvendtes 61 062 havdage mod 71 701 i 2005 svarende til en reduktion på 15 %. Reduktionen i kW-dage i alt var på 15 %.

Tyskland: Som i 2005 havde de indsatsbegrænsende ordninger kun mindre indvirkning på flåden, især i Østersøen. Indvirkningen er ikke opgjort.

Estland: I 2005 og 2006 blev flådekapaciteten reduceret med 17 %. I 2006 noteredes der en stigning i fartøjsmoderniseringsaktiviteterne, men trykket på fiskeressourcerne vurderes ikke at være øget.

Grækenland: Fiskerikapaciteten er blevet stabiliseret ved, at der kun er blevet udstedt fiskerilicenser til erhvervsfiskeri i tilfælde af flådefornyelse. Der er blevet indført diverse nationale foranstaltninger til forvaltning af fiskeriindsatsen såsom begrænsninger af fartøjs-

---

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 (EUT L 1 af 20.1.2006, s. 1-183).

og redskabstyper og specifikationer, forbud mod fiskeri i visse perioder og med visse redskaber og mindsteafstand og -dybder for fiskeri.

Spanien: Flåden er blevet berørt af indsatsbegrænsende foranstaltninger for dybhavsarter og for sydlig kulmule og jomfruhummer (bilag IIB). Der er også blevet vedtaget forvaltningsplaner på nationalt plan for Middelhavet, Cadizbugten og farvandene omkring De Kanariske Øer. Det forklares dog ikke i rapporten, i hvilket omfang den permanente kapacitetsreduktion, med ydelse af offentlig støtte, på ca. 100 fartøjer og 12 000 GT kan tilskrives sådanne indsatsbegrænsende foranstaltninger.

Frankrig: I 2006 blev flådekapaciteten ved hjælp af offentlig støtte reduceret med i alt 85 fartøjer og 6 162 GT, især som følge af foranstaltninger til reduktion af fiskeriindsatsen for torsk, kulmule og tunge. Trawlerflåden i Middelhavet er blevet reduceret med 21 fartøjer eller 1 800 GT, men det fremgår ikke tydeligt af rapporten, om det kunne tilskrives foranstaltninger truffet til reduktion af fiskeriindsatsen.

Irland: De fiskerier, der er omfattet af genopretningsplaner (ICES-afsnit VI a og VII a), er meget blandede fiskerier. Det er derfor vanskeligt at måle, hvilken virkning fiskeriindsatsreduktion har. Under ordningen for de vestlige farvande resulterede oplægningen af kammuslingefartøjer i 2005 i bedre balance mellem kapaciteten og indsats fordelingerne.

Italien: Selv om der ikke findes obligatoriske fiskeriforvaltningsordninger for den italienske flåde, rapporterede Italien om en gradvis reduktion af fiskeriindsatsen både i kapacitet og aktivitet, hvilket har ført til stigende fangst pr. indsatsenhed. Den særdeles positive tendens i landingerne pr. fartøj skal ses i sammenhæng med en vækst, der har været uforholdsmæssig stor i forhold til omsætningen pr. fartøj takket være de stigende producentpriser.

Cypern: Der findes ingen obligatoriske indsatsbegrænsende ordninger for det cypriotiske fiskeri. Den tidligere nævnte ophugningsordning er derfor ikke et resultat af de indsatsbegrænsninger, som fiskeriforvaltningsmyndighederne har indført.

Letland: Den eneste fiskeriindsatsbegrænsende ordning, der blev anvendt i 2006, var et oplægningsprogram finansieret ved hjælp af offentlig støtte fra FIUF. Siden den 1. maj 2004, hvor ophugningsordningen blev iværksat, er 59 fartøjer, der hovedsageligt fiskede efter torsk i Østersøen, taget ud af flåden. Letland regner med at reducere sin fiskerflådekapacitet yderligere ved i de næste par år at ophugge 133 fartøjer.

Litauen: For at justere fiskeriindsatsen og skabe balance mellem fiskerikapaciteten og de disponible bestande fortsatte myndighederne med at tage visse fiskerifartøjer endeligt ud af drift.

Malta: Tre fartøjer indstillede fiskeriet i 2006, og deres fiskeriindsats blev ikke erstattet. Indvirkningen på den samlede fiskerikapacitet var dog minimal.

Nederlandene: For den nederlandske flåde er der indført havdagebegrænsning i Nordsøen (ordningen i bilag II). Antallet af fiskedage blev reduceret med 8 % i forhold til 2005. Ved gennemførelsen af bilag IIA valgte Nederlandene at udnytte den fleksibilitet, som reglerne giver, mest muligt: der blev givet tilladelse til overførsel af dage mellem fartøjer og overførsel mellem forvaltningsperioder.

Polen: På grund af det fiskeriindsatsbegrænsende program faldt antallet af havdage for østersøflåden i 2006 med hele 36 % i forhold til 2004 og med næsten 70 % for fartøjer på 24-25 m. I perioden 2004-2006 faldt antallet af havdage for fartøjer, der fisker efter torsk, med ca. 30 %.

Portugal: Genopretningsplanen for kulmule og jomfruhummer (bilag IIB til TAC-forordningen) gav ingen yderligere kapacitetsreduktion for den flåde, der fisker efter disse arter. Som følge af genopretningsplanen for hellefisk (NAFO) reduceredes antallet af licenser, men eftersom fartøjerne blev overført til andre fiskerier, var der intet behov for kapacitetsreduktioner. Restriktionerne for sardin fiskeriet videreførtes i tråd med den nationale genopretningsplan for sådanne bestande.

Slovenien: Fiskerflåden er ikke helt i balance med de disponible fiskeressourcer i territorialfarvandene, hvor det meste af flåden fisker.

Finland: Fiskerflåden er gradvis blevet mindre i løbet af de seneste år. På grund af overkapacitet i silde- og brislingefiskeriet, forbuddet mod at anvende drivgarn i Østersøen og bekendtgørelsen om regulering af laksefiskeriet blev der iværksat en særlig oplægningsordning i perioden 2004-2006. Der er blevet taget i alt 1 378 GT og 6 025 kW ud med offentlig støtte. Globalt set er flådens samlede indsats stigende, selv om flådekapaciteten er faldet i de seneste år.

Sverige: Flåden er omfattet af bilag IIA, og fiskeriindsatsen er blevet gradvis reduceret som følge af lavere TAC'er og færre havdage. Fiskeriindsatsen er blevet yderligere reduceret gennem nationale regler for begrænsning af kystfiskeriet og krav om obligatorisk anvendelse af størrelsesselektive trawl. Antallet af tilladte havdage ved fiskeri efter torsk i Østersøen faldt, hvilket gav en lavere fiskeriindsats. Antallet af drivgarnsfiskere faldt fra 53 til 35 i 2006, og drivgarnsfiskere fik midlertidigt tilbudt øget ophugningsstøtte. Der blev dog kun ophugget to fartøjer i 2006.

2.3. Overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne

Ifølge oplysningerne pr. 23. oktober 2006 i EF-fiskerflåderegeret lå næsten alle medlemsstater under det maksimale flådekapacitetsloft ved udgangen af 2006. Selv om visse medlemsstater i 2006 som i tidligere år (se punkt 3.1) overskred deres tilgangs/afgangslofter lidt, noteredes der en generelt støt faldende tendens i EF-flådens kapacitet. Alle berørte medlemsstater overholdt referenceniveauerne for kontinentalflåden.

2.4. Flådeforvaltningsordningens styrke og svagheder

Den største styrke var ifølge mange medlemsstater, at de nationale fiskeriforvaltningsmyndigheder nøje overholdt tilgangs/afgangsordningen og de maksimale flådekapacitetslofter. Endvidere meddelte en række medlemsstater, at den nuværende ordning til reduktion af fiskeriindsatsen havde medvirket til at skabe større balance mellem fiskeriindsatsen og de disponible ressourcer. Reduktionen af fiskerikapaciteten har naturligvis ført til lavere fiskeritryk. De fleste medlemsstat understregede også vigtigheden af de forskellige forvaltnings- og genopretningsplaner, der er blevet gennemført, herunder bedre forvaltning af fiskerilicenser og nøje opfølgning af kvotetildelinger.

Ved udgangen af 2006 havde størstedelen af medlemsstaterne omfattende integrerede it-systemer til fiskeriforvaltning, herunder diverse softwareunderapplikationer såsom

flådereger, kapacitetsforvaltning, licenser, logbøger, landinger, salgsnotaer, FOS, kvoter, fangstrapportering osv. Disse systemer binder i de fleste tilfælde en række administrative organer, herunder også centrale administrative organer, sammen med lokale organer og har således styrket de nationale fiskerflådeforvaltningsmyndigheder markant.

Ikke desto mindre understregede visse medlemsstater, at forvaltningsmyndighederne fortsat manglede menneskelige og finansielle ressourcer til forvaltning af fiskerflåden. Visse medlemsstater erkendte desuden, at forvaltningen af og støtten til ikke-industrielt fiskeri burde forbedres.

3. OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET OVERORDNEDE RESULTATER

3.1. Resultater for kontinentalflåden (ekskl. fartøjer registreret i EU's fjernområder)

Ifølge EF-fiskerflåderegeret blev EU-flådens samlede kapacitet i fireårsperioden 2003-2006 reduceret med 217 000 GT og 773 000 kW svarende til en reduktion på ca. 10 %. EU-15-flådens bidrag til denne reduktion var på 167 000 GT og 645 000 kW mod EU-10-flådens 51 000 GT og 128 000 kW. I relative tal har EU-10-flådens reduktion siden tiltrædelsen været større en EU-15-flådens i perioden 2003-2006 (23 % sammenholdt med 9 % i såvel tonnage som maskineffekt).

I fireårsperioden 2003-2006 blev der taget ca. 173 000 GT og 560 000 kW ud af EF-flåden (undtagen i fjernområderne) med offentlig støtte, hvoraf 40 000 GT og 127 000 kW blev taget ud i 2006.

Generelt må nettoreduktionen af EU-flåden fortsat anses for at være utilstrækkelig i betragtning af de løbende tekniske forbedringer, der opvejer virkningerne af kapacitetsreduktionen, og den dårlige forfatning, som de fleste EF-fiskerier er i, navnlig fiskeriet efter demersale arter, hvor der er behov for en meget drastisk reduktion af fiskeriindsatsen.

I tabel 1 og 2 i bilaget til denne rapport sammenfattes de enkelte medlemsstaters overholdelse af tilgangs/afgangsordningen og referenceniveauerne pr. 31. december 2006. Størstedelen af medlemsstaterne har overholdt disse regler. Ifølge oplysningerne i EF-fiskerflåderegeret overskred Spanien sit tilgangs/afgangstonnageloft med 1,66 %, selv om den spanske flåde efter tallene i den spanske årsrapport overholdt tonnageloftet. Den franske flåde overskred sit tonnageloft med 0,21 %.

Der kan findes mere detaljerede oplysninger (tabeller og diagrammer) om tendenserne i medlemsstaternes flådekapacitet på Europa-webstedet⁸. På basis af disse oplysninger kan man verificere, i hvilket omfang medlemsstaterne overholdt kapacitetslofterne i perioden 1. januar 2003 - 31. december 2006. De viser, at Frankrig og Italien overskred GT-loftet i ovennævnte referenceperiode. De viser også, at der for Danmarks og Grækenlands vedkommende var en mindre overskridelse af maskineffektloftet.

⁸

http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

I juli 2007 vedtog Rådet at ændre flådeforvaltningsbestemmelserne, så medlemsstaterne fra den 1. januar 2007 fik lov til at omfordele 4 % af den kapacitet, der er oplagt med offentlig støtte, med henblik på forbedring af sikkerhed om bord, arbejdsforhold, hygiejne og varekvalitet. Ændringen giver også mulighed for med henblik på ovennævnte sikkerhedsforbedringer at omfordele 4 % af den gennemsnitlige årlige tonnage taget ud med offentlig støtte i perioden 1. januar 2003 - 31. december 2006, for så vidt angår lande, der allerede var medlem af EU pr. 1. januar 2003, og i perioden 1. maj 2004 - 31. december 2006, for så vidt angår de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004. Da denne rapport blev udarbejdet, var Kommissionen i gang med at udforme gennemførelsesbestemmelser til disse bestemmelser i form af en ændring til Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003.

3.2. Resultater for de fiskerflåder, der er registreret i EU's fjernområder

Kapaciteten for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder, og ændringerne i perioden 1. januar 2003 - 31. december 2006 fremgår af tabel 4 i bilaget til denne rapport. Resultaterne viser, at den flåde, der er registreret i Spaniens og Portugals fjernområder, er blevet reduceret betydeligt både i tonnage og maskineffekt. Med hensyn til de franske oversøiske departementer har der været et mindre fald i det samlede antal fartøjer og i tonnage og en stigning i maskineffekt.

Ved udgangen af 2006 lå tre ud af 17 fartøjskategorier i fjernområderne ligesom i tidligere år over deres referenceniveau. Fartøjskategori 4FJ (fartøjer på under 12 m) i det franske departement Martinique lå 5 622 kW over sit referenceniveau for maskineffekt. Situationen var den samme for fartøjskategori 4K9 på Azorerne, hvor referenceniveauet var overskredet med 138 kW. Fartøjskategori CA3 (fartøjer på over 12 m, der er registreret på De Kanariske Øer, og som fisker i internationale farvande og tredjelandsfarvande) lå 795 GT over sit tonnagereferenceniveau.

4. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

Kvaliteten af medlemsstaternes rapporter er blevet konstant bedre siden den første rapport, der dækkede 2003. Som i tidligere år beskrev de fleste af medlemsstaterne dog ikke deres flåder i relation til fiskeriet, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1438/2003, på en sådan måde, at Kommissionen kunne analysere medlemsstaternes indsats for at opnå en bæredygtig balance mellem fiskerikapacitet og disponible fiskerimuligheder som fastsat i artikel 14 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Medlemsstaterne fremhævede i stedet for de gennemførte nationale flådeforvaltningsordninger og flådekapacitetstendenserne i relation til tilgangs/afgangsordningen.

Alle involverede parter (Kommissionen, medlemsstaterne, STECF og Europa-Parlamentets fiskeriudvalg) er enige om, at kvaliteten af medlemsstaternes årsrapporter bør forbedres, hvilket betyder, at der bør fastsættes mere detaljerede retningslinjer for rapporterne. Med henblik herpå har Kommissionen oprettet en ad hoc-arbejdsgruppe under STECF, som skal udvikle en samordnet metode til vurdering af, om der er balance mellem fiskerikapaciteten og de disponible fiskerimuligheder. Denne gruppe holdt møde i slutningen af oktober 2007, og der er planlagt et opfølgende møde i begyndelsen af 2008. Spørgsmålet vil også fortsat stå på dagsordenen for Komitéen for Fiskeri og Akvakultur.

EU-flådens fiskerikapacitet fortsatte også i 2006 med at falde langsomt, men stødt. Den årlige reduktion ligger på 2-3 %. Figur 3-5 i bilaget viser, at dette har været den generelle tendens i

de sidste 15 år. En sådan reduktion er for lille, når man sammenligner med de store indsatsreduktioner, der er påkrævet for visse vigtige fiskebestande, den stadige teknologiske udvikling og de dårlige økonomiske resultater, som gør sig gældende for store dele af flåden.

Fiskeriindsatsforanstaltningerne har generelt kun haft ringe indvirkning på kapacitetsreduktionen. Det betyder, at den tilgang, der blev vedtaget som led i reformen af den fælles fiskeripolitik, nemlig at anvende indsatsforvaltning som hoveddrivkraft for flådetilpasning, endnu ikke har givet de forventede resultater. Det skyldes i nogen grad, at der for en lang række fiskerier slet ikke findes indsatsforvaltningsordninger, eller at de eksisterende ordninger er ineffektive (bilag II, vestlige farvande, dybhavsfiskeri, visse nationale ordninger osv.) Her kan den fælles fiskeripolitik forbedres væsentligt, og der er allerede overvejelser i gang om kommende forslag. Et andet vigtigt punkt, der skal fremhæves, er, at medlemsstaterne bør gøre kapacitetstilpasning mere attraktiv. De operationelle programmer for perioden 2007-2013 under Den Europæiske Fiskerifond er en enestående mulighed, der ikke må fortabes, til på en nogenlunde gnidningsløs måde at få gjort EU-flåden økonomisk, miljømæssigt og socialt mere effektiv.